

70 let

**Speciální číslo firemního časopisu
LIBERTY Ostrava k 70. výročí založení huti**



Štědrý večer strávili brigádníci v Nové huti. Místo datlí dostali čaj

Před 70 lety strávilo tisíce brigádníků vánoční svátky v naší huti. Aby jim tyto chvíle odloučení od rodin společnost co nejvíce zpříjemnila, připravila pro ně bohatou slavnostní večeři a každý dostal navíc i vánoční balíček.

Předvánoční a vánoční čas byl časem velkého pracovního úsilí, které směřovalo k hlavnímu cíli – zapálení první vysoké pece 1. ledna 1952. Mnozí brigádníci na Vánoce neodjeli domů, aby na stavbě splnili své pracovní závazky. Nejen pro ně, ale i pro zaměstnance byla připravena slavnostní štědrovečerní večeře. A že to nebyl úkol jednoduchý, vždyť jen ve dvou jídelnách mělo být obslouženo více než 1000 strážníků!

O organizaci této akce se můžeme dočíst v archivních materiálech toto:

Večeři pro své zaměstnance a brigádníky připravovaly tři závody – Vítkovické železářny, Nová huť a Vítkovické stavby, a to na různých místech – v Osadě míru, na Lešetínské ulici atd.

Zdůrazňována byla podmínka, aby kvalita štědrovečerního jídla byla u všech třech

závodů stejná, aby nedošlo k „rivalitě“. Účastníci večeře měli být ze svých ubikací do jídelen přivezeni a po večeři odvezeni zpět. V jídelně měli určeno své místo, na které je usadili „uvaděči“ a pak byli obsluhováni servírkami.

Podle plánu se mělo v jídelně vedle tehdejšího Závodního hotelu ve Vítkovicích sejít u večeře 500 – 600 lidí, jídlo mělo připravovat 28 lidí, obsluhovat mělo 12 servírek a 4 uvaděči měli uvádět hosty na jejich místa. Tři další lidé byli určeni k rozdělování vánočních nadílěk. (Na Lešetínské to mělo být 450 – 500 lidí, 21 lidí v kuchyni, 20 servírek z řad ČSM, 4 uvaděči – pionýři, 3 lidé na rozdělení nadílěk.)

Co přesně bylo obsahem vánočního balíčku už asi ne zjistíme, ale z dokumentů víme, že

součástí měly být datle, které se ovšem nepodařilo zajistit, takže byly nahrazeny čajem. Jako kompenzace byly vlašské ořechy nahrazeny lepšími burskými oříšky.

Večeře začínala krátkým projevem a slavnostním přípitkem, proneseným některým z vedoucích zaměstnanců závodu. Po přípitku následoval předkrm (ruská vejce), pak rybí polévka a jako druhý chod se podávala smažená ryba s bramborovým salátem. Po asi hodinové kulturní vložce následoval třetí chod - přírodní řízek a rýže, po něm byl ještě kompot, moučník a káva. V průběhu jídla měli strážníci nárok na jedno pivo zdarma, další již placené. Na stolech stály mísy s cukrovím a k jídlu hrály koledy z rozhlasu.



Nástup k dennímu rozkazu (1951)

4000 brigádníků zůstane přes Vánoce na Nových hutích



Ilustrační foto (1967)

Více než 4000 brigádníků na staveništi Nových hutí Klementa Gottwalda se rozhodlo zůstat na stavbě i o vánočních svátcích. Z toho 2000 členů Československého svazu mládeže ze stavby ve Vratimově, dále montéři Vítkovických železáren, kteří mají blízko domů, a kmenoví zaměstnanci ze stavebních závodů spolu se zaměstnanci ostatních firem se rozhodli zůstat na svých pracovištích. Tito brigádníci pochopili, že k dokončení výstavby první etapy Nových hutí se nesmí ztratit ani jedna hodina, že právě při závěrečných pracích první etapy této velkolepé stavby socialismu bude zapotřebí jejich plné pomoci. Rozhodnutí těchto brigádníků – nepřerušit práci ani o vánocích – je jejich čestným závazkem míru. Ti, kteří neopustí pracoviště stavby ani ve dnech vá-

nočního klidu, budou se podílet na radostném zahájení první tavby, která oznámí celé republice, že pracovníci na Nových hutích Klementa Gottwalda zvítězili. Na ubikacích již vládne sváteční vánoční nálada. Ve společných jídelnách i v obývacích světnicích a dokonce před jednotlivými ubikacemi jsou již ozdobené vánoční stromečky. Všichni ti, kteří zůstanou na svých pracovištích v Nových hutích Klementa Gottwalda přes letošní vánoční svátky, o Štědrý večer, zasednou k bohaté štědrovečerní večeři. Vedení stavby pro ně nezapomnělo obstarat ani vánoční koledu a v nadílce obdrží knihy. Prostě prožijí letošní vánoce tak, aby co nejméně postrádali svých rodin. Zaslouhují si to. Vždyť věnují této stavbě socialismu svou práci i v době, kdy ostatní tráví

v klidu radostné chvíle v kruhu svých rodin. Dokazují, že tato stavby z nich vychovává nové, krásné a hrdé bojovníky, schopné obětovat vše. Bojovat a současně toto velké dílo střežit.

V posledních rozhodných prosincových dnech přišlo pomoci na stavbu přes 300 posluchačů brněnských a pražských vysokých škol. Brigádníky-vysokoškoláky z pražských vysokých škol přijelo vystřídat 25. prosince dalších 250 posluchačů vysokých škol v Praze. Ti, kteří zůstali přes letošní vánoční svátky na stavbě Nových hutí Klementa Gottwalda, budou pro ně velkým a krásným příkladem.

(Rudé právo, 23. prosince 1951)

Na první stavbě socialismu

Přes 4 000 stavbařů, montérů a brigádníků slaví vánoce na stavbě Nových hutí Klementa Gottwalda. Slaví je práci. Tempo jejich práce udává těch několik málo dnů, jež chybí do okamžiku, kdy bude zapálena první vysoká pec, kterou již čtvrtý den vysouší hořící koksáky.

Štědrý na pracovní úspěchy byl 24. prosinec 1951.

Právě na štědrý den skončily svazácké brigády práci na nejohroženějším úseku stavby, na betonáži skipů a karuselu.

Když ve 3 hodiny odpoledne hovořil vedoucí stavby soudruh Oldřich Anděl ke skupině svazáků, která právě skončila tuto hrdinskou práci, měli mnozí z nich za sebou i 25 hodin nepřetržité práce. A přesto nebyli unaveni a po jeho odchodu si ještě zazpívali a zatančili. Pod dřevěnou věží výtahu, na jejímž vrcholu vlála svazácká vlajka, mezi kolejkami a dřevěnými hranoly, tančili kolo členové statečných brigád vratimovské a Poliny Šilové.

Co překážek, svízeli a obtíží předcházelo tomuto radostnému okamžiku, nebude dovést nikdy nikdo napsat ani vypovědět. Kolikrát nebyl na úseku šterk, kolikrát netekla voda, kolikrát se nebetonovalo proto, že nešel proud. A tihle samí mladí lidé, plní žhavého nadšení, neklesali na mysl, i když se situace zdála beznadějnou. Přes všechny ty překážky se chlapci a děvčata probili až k vítězství. Největší díl z 1 600 vagonů materiálu zde zpracovali za dva měsíce.

„Vy sami, protože nejste stavaři z povolání, nemůžete snad ani dobře ocenit, jak veliký kus práce jste za ty dva měsíce tady udělali, hrdinské práce pro vaši budouc-



Tábor ve Vratimově (1951)

nost. A budoucnost vás jako hrdiny bude také oslavovat“ – řekl jim soudruh Anděl, když jim děkoval za jejich obětavost a vytrvalost.

Včera se již - kdo ví po kolikáté – zdálo, že betonáři včas nekončí. Chyběli tesaři a železáři. Právě skončila směna v brigádě Poliny Šilové, když mistr na úseku hovořil o situaci.

„Proč všet hlavu – řekli chlapci – děvčata ať jdou domů, my se dáme do tesařiny i železářské práce.“ A po desetiminutové „zkušební době“ již stáli chlapci opásáni ochrannými pásy a čekali na úkoly. Pro posledních několik hodin práce se z nich stali tesaři a železáři. Děvčata také zůstala. Nastoupila k míchačkám a vytrvala až do konce. Stavba to potřebovala.

Opouštěli v útvaru se zpěvem stavbu. Nad Donbasem na vysoké peci se rozsvítila první světla. Jako vánoční strom svítila, když tihle mladí lidé, ze kterých stavba vykovala nejlepší kolektiv, odcházeli k rozkazu v táboře a ke štědrovečernímu stolu.

Ve slavnostně upravené jídelně vratimovského tábora SMBS zasedlo přes 2000 svazáků ke štědrovečerní večeři. Přijel mezi ně předseda ČSM soudruh František Vacek.

Svazáci se bavili a k prvním přípitkům zvedli pohárky vína na první tavbu na zdraví soudruha Klementa Gottwalda a Josefa Visarionoviče Stalina. Tak krásný a živý štědrý večer snad žádný z nich ještě neprožil. Hned se uprostřed sálu utvořilo kolo okolo harmonikáře a mládí dvou tisíc lidí z celého srdce zpívalo...pro první tavbu.

Stavaři, tesaři a zedníci z Ústeckého kraje, kteří odejeli na pomoc Ostravě, projeví vysokou politickou uvědomělost. Velká část z nich obětovala klid a radost vánoc v kruhu svých rodin a zůstala v Ostravě přes svátky a pilně pracovala na dokončení výstavby nových hutí Klementa Gottwalda, aby vysoká pec mohla být včas zapálena.

V sobotu, v předvečer vánočních svátků, přijel za brigádníky do Kunčic vedoucí tajemník KV KSČ v Ústí n. L. soudruh Josef Tesla. Soudruzi brigádníci nadšeně přivítali soudruha mezi sebou a uspořádali soudružskou besedu. Soudruh Tesla tlumočil jim pozdravy z domova, z Ústeckého kraje. Zvláště radostně byl přijat pozdrav od severočeských horníků, kteří v den narození J. V. Stalina splnili celoroční plán v těžbě uhlí.

Také svazky dopisů s pozdravy od pionýrů si soudruzi brigádníci radostně mezi sebe rozebrali. V besedě všichni vyprávěli, jak se jim v Ostravě líbí a jak rádi se vzdali vánočních svátků ve prospěch společné věci. Mnoho soudruhů si prodlužuje brigádu o další týden přes Nový rok.

(Rudé právo, 26. prosince 1951)

1. ledna bude zapálena první vysoká pec Nových hutí Klementa Gottwalda



Předseda Ústřední rady odborů Gustav Kliment hovoří u příležitosti zapálení VP II (1. 10. 1952)

Rychle se přibližuje chvíle, kdy bude zapálena první vysoká pec Nových hutí Klementa Gottwalda. K této historické události na naší první stavbě socialismu dojde v dopoledních hodinách 1. ledna 1952.

Celá stavba se připravuje na tento slavný okamžik. Na Rudném mostě brigády svazáků vykládají z vagonů štěrk na podklad kolejíště. Pomáhají brigádě stavebního vlaku ČSD 5211 z Brna, která klade koleje na Rudném mostě. Na vysokopeční koleji vyklápěcích vagonů

svazáci vyhazují poslední metry haldoviny na násep u Rudného mostu. Další z prací, které je potřeba do zapálení pece dodělat, je potrubí čistého plynu, které montují v partě soudruha Gregora montéři a svářeči VŽKG. U elektrických čističů plynu jim pomáhají soudruzi z Jírovy party, n. p. Potrubí z Prahy. Se shora z houfu lidí, pracujících u mohutného potrubí odpovídá soudruh Jíra: „Zítra budeme hotovi!“

Na vysoké peci i v jejím okolí je živo jako ve mlýně. Tady zvedá jeřáb rychle poslední díly silné

roury, na kterou už čekají svářeči, tam na lešení soudruzi z brněnské Teplotechny odklízají nářadí a zbytky šamotových cihel od vzdívání horkovzdušného potrubí a tam s výšky vysoké pece volá jeden ze soudruhů z Hradcovy party na druhé pracující na prašníku. Všichni si pomáhají. Vždyť sledují jeden cíl – společně o Novém roce, zapálením vysoké pece odpovědět na válečné přípravy imperialistů.

(Rudé právo, 29. prosince 1951)

Zaměstnanci Dopravy mohli cestovat vlakem výhodněji

Několik let po delimitaci byli mnozí pracovníci dopravy NHKG ještě stále držitelé průkazky ČSD s oprávněním pro jízdy na rozsahem vymezených tratích ČSD i vlaky první třídy, za zaměstnanecké jízdné, čili měli tak zvané režijní výhody.

V druhé polovině roku 1953 došlo k určitým opatřením v citelném omezení pro poskytování režijních průkazek. Kdo byl držitelem režijní průkazky, tomu byly režijní výhody ponechány a dalším žadatelům, resp. novým pracovníkům, již nebyly uvedené průkazky a výhody přiznány. Éra režijních výhod definitivně skončila roku 1968.

(Kronika Historie dopravního závodu NHKG, 4. díl)



Huť dostala 21 lokomotiv



Koncem roku 1951, krátce před vznikem podniku, bylo provozuschopných kolem 60 kilometrů kolejí. Po delimitaci, při které byli zaměstnanci i hmotný majetek převáděni z Vítkovických železáren do NHKG, bylo rozhodnuto, že do nového podniku přejde 40 vyškolených zaměstnanců vítkovické závodní dopravy. Ti se pak stali jádrem budoucího dopravního závodu NHKG, zbytek si musel podnik vyškolit sám. Nová huť začínala s 220 nákladními vagóny, 10 osobními vozy a 21 lokomotivami, z nichž některé byly ve velmi špatném technickém stavu. Z tohoto počtu byly jen tři lokomotivy dieselové, zbytek parní. Nové parní stroje získala Doprava až v roce 1955.



Jižní nádraží (1. 10. 1960)

Někteří zaměstnanci dojížděli až z Přerova, jiní bydleli kousek od Jižní brány



Přímá autobusová linka NHKG-Poruba (10. 2. 1972)

Z řad pracovníků dopravního závodu dojíždějí ze vzdálených míst denně do směnové služby strojvedoucí Šuplata a Lacek až z Hřčavy, někteří posunovači až z Čadce, někteří pracovníci až od Přerova a z míst za Opavou. Jedni dočasně do doby přidělení rodinného bytu, jiní trvale, neboť mimo bydlení ve vlastním rodinném domku obhospodařují menší výměru polností. Některí, ať svobodní nebo ženatí pracovníci, dali přednost před denním dojížděním, které je krajně nepohodlné zejména v zimě, ubytování v hromadných ubytovnách NHKG.

Z počtu přibližně 1 650 pracovníků dopravního závodu neměli a někteří dosud nemají žádných starostí nebo komplikací s dojížděním do služby, a to bydlící v nejbližším okolí, což je pochopitelné. Tak mnoho let bydleli Marek, Stahalík, Pavlát a jiní další v rodinných vilkách poblíže konečné stanice tramvajové linky číslo 9 v Ostravě- Kunčicích až do odchodu do důchodu. Některí jiní dosud bydlí jen pár či více stovek metrů od svých pracovišť ve stanici Východ a další v Bartovicích nebo v blízké Horní Datyni.

(Kronika Historie dopravního závodu NHKG, 4. díl)

Zaměstnanci měli jezdit do práce rychlodráhou

Budoucnost městské dopravy v Ostravě pak má patřit tramvajové rychlodráze. Příprava výstavby rychlodráhy pro města Brno a Ostravu byla schválena ve vládě ČSR a nyní se začíná pracovat na přípravné dokumentaci. Jedna z tras rychlodráhy má končit v oblasti NHKG. Jde ovšem o záležitost, která si vyžádá řadu let a mnoho milionů korun. Zatím je těžko i odhadovat, ve kterém roce kroniky bude zápis o zahájení provozu.

(Kronika Historie dopravního závodu NHKG, rok 1981)



Kolony aut po konci směny nejsou ničím novým. Uvažovalo se dokonce o mimoúrovňové křižovatce

Tak, jak stoupá motorizace, stále vzrůstá dopravní špička, hlavně při výjezdu z Nové huti po 14. hodině. I když je interval světelného řízení na křižovatce Vratimovské s Rudnou nastaven na maximum, nestačí všechna vozidla projet a vytváří se fronta, která často končí až v prostoru hlavní brány. To je stará bolest, kterou někdy řeší VB tím, že zde dopravu řídí příslušník, ale někdy ne – a pak je zle. Aniž by to bylo úmyslem organizátorů, odjížděl autobus se členy dopravních komisí od ředitelství na rybník právě po 14. hodině – a dostal se „do nejlepšího“. Trvalo téměř půl hodiny, než krok za krokem dorazil na Rudnou.

A výsledek? Od listopadu 1978 tak stojí na křižovatce budka pro VB. Ačkoliv, i to bude jen řešení z nouze. Ale výstavba mimoúrovňového křížení Vratimovské s Rudnou je zatím připravena jen na papíře, a jinak se o ní hovoří jen v souvislosti s kategorií staveb „po roce 2000“.

(Kronika Historie dopravního závodu NHKG, 6. díl)



Zaměstnanci měli slevy i na letenky do Prahy!

Již v padesátých letech měli zaměstnanci NHKG řadu výhod, kterým se v dnešní době říká zaměstnanecké benefity. Jedním z nich byla i sleva na letenky. Takto se o tom psalo v podnikovém časopisu Plamen míru.

Sleva letenek pro zaměstnance NHKG

Československé aerolinie, n. p., poskytují s okamžitou platností 25 % slevu na leteckou dopravu z Ostravy do Prahy a zpět pro zaměstnance NHKG. Sleva bude poskytnuta všem našim zaměstnancům po předložení závodního

průkazu. Cena letenky Ostrava-Praha je pro naše zaměstnance 900 Kčs.

Letový řád: Odlet z Ostravy ve všední dny, kromě soboty, v 5.50, 7.30, 16.35, 17.35, v sobotu v 5.50, 7.30, 14.35, 15.35. Odlet z Prahy: 17.55, 17.20, 8.35, 7.15. V neděli se nelétá. Autobus odjíždí

z Ostravy od ČSA, třída J. Dimitrova, vždy 40 minut před odletem. Doporučuje se, aby si zájemci opatřili, nebo rezervovali místenky předem.

(Plamen míru, ročník I. – číslo 3)

Sportovalo se i přímo v areálu huti



Podniková spartakiáda v kopané (1963)



Hrála se i vnitropodniková liga ve volejbale, která po tři týdny probíhala na různých místech huti: na hřišti u požární zbrojnice, u garáží, mostárny a strojírny.



TJ NHKG-tenis v Komenského sadech (1961)

Víte, že NKHG pořádala také vlastní podnikové spartakiády? Jedna taková spartakiáda v kopané probíhala od 4. června 1962 a zapojilo se do ní celkem 21 družstev, která byla rozdělena do tří skupin. Utkání se hrála od pondělí do pátku na hřišti ve Vrbíně a začínala vždy od 15 hodin. Ovšem nesměli se do ní zapojit hráči, kteří neměli „kladný poměr k práci“. Disciplína se vyžadovala i od jednotlivých týmů. V případě, že družstvo nenastoupilo dvakrát k utkání, bylo ze soutěže vyřazeno a nesmělo se zúčastnit příští spartakiády. Soutěžilo se také ve slušnosti a sportovní ukázněnosti. Body v této soutěži se ztrácely za zbytečné řečnění na hřišti, za neukázněné chování před zápasem, jakož i po zápasu v prostoru sportoviště, za urážku rozhodčího atd. Zajímavé byly i odměny. Za umístění na prvním místě získali hráči putovní pohár a třídní zájezd. Za druhé místo byla odměna v ceně 500 korun a ti, kteří skončili na třetím místě, dostali odměnu o sto korun nižší. Vítězné družstvo v soutěži slušnosti si odneslo putovní pohár a diplom.

Nová huť podporovala sport

Huť byla od počátku spojená nejen s výrobou oceli ale také s řadou dalších činností. Jednou z nich byl i sport. Poměrně brzy po založení samotné Nové huti vznikla Tělocvičná jednota NHKG, a to 14. května 1952 v Ostravě-Kunčicích. První sídlo měla na Lešetínské ulici, v barákové osadě u nádraží. Názvy se měnily od Ocel NHKG, přes Baník NHKG až po TJ NHKG. Sídlo se přesouvalo z Lešetínské na ředitelství, pak do bývalého mlýna, do haly Tatraň atd. Původní jednota rozvíjela svou činnost ve volejbale, stolním tenise, vzpírání, lyžování, atletice, hokeji, fotbale, lukostřelbě, boxu, košíkové a gymnastice.

Huť se podílela na údržbě sportovních zařízení, poskytovala dotace z Fondu kulturních a sociálních potřeb NHKG. Výnosy z hromadného členství zaměstnanců v tělovýchovné jednotě se používaly na sportovní činnost oddílů a podnik přispíval také na příspěvky trenérům. Jedním z nejznámějších členů TJ NHKG je i tenista Ivan Lendl, bývalý první hráč světového žebříčku ATP.

Významné události v 70leté

31. 12. 1951

Osamostatněním od Vítkovických železáren vznikla Nová huť Klementa Gottwalda

1. 1. 1952

Předseda vlády Antonín Zápotocký symbolicky zapálil ohněm ze Staré ocelárny Vítkovických železáren Klementa Gottwalda vysokou pec č. 1

25. 1. 1952

Elektrárna uvedla do provozu kotel č. 1

1. 2. 1952

Na Koksovně byl vytlačen první koks

1. 3. 1952

Z vysoké pece č. 1 vyteklo první surové železo

3. 4. 1952

Na Ocelárně byl proveden první odpich na SM peci č. 1

4. 4. 1952

Ve stripovací hale byl vystripován první ingot

21. 6. 1952

Na blokovně I byl doválcován první ingot

10. 1. 1953

Na elektrárně byl vyroben první elektrický proud

1. 8. 1953

Na Hloubkové ulici byla otevřena moderní kuchyň a jídelna

15. 7. 1954

Na aglomeraci byl uveden do provozu první spékací pás

18. 9. 1954

Byla zprovozněna Hloubková ulice v celé délce

15. 12. 1955

Začalo se stavět oplocení huti

15. 3. 1957

Na Slévárně zahájila provoz slévárna šedé litiny

1. 4. 1958

K NHKG byl připojen závod Karviná (bývalý JÄKL Karviná)

15. 10. 1958

Bylo uvedeno do provozu 12,5 km potrubí, které přivádí provozní vodu z Žermanické přehrady do huti.

27. 1. 1959

Do provozu byla uvedena válcovací trať HCC



Lokomotiva u vysokých pecí (12. 4. 1960)



Bagr nakládá zeminu u VP (24. 9. 1951)



Výstavba správní budovy (říjen 1951)

historii společnosti

29. 4. 1959

Kontidráťová trať vyrobila první drát

16. 11. 1961

Zahájil výrobu provoz důlních výztuží

28. 3. 1967

Uvedena do provozu první tandemová pec

1970

Skončil provoz parních lokomotiv

10. 12. 1972

Na Energetice byl do plného provozu uveden komín o výšce 220 metrů

12. 1. 1975

Začala výstavba Středojevné válcovny. (Výrobní hala SJV měří na délku jeden kilometr.)

3. 9. 1981

Na VKB 11 byl vytlačen první koks

7. 12. 1993

Bylo uvedeno do provozu kontilit č. 1

20. 11. 1997

Odlitím první tavby bylo uvedeno do provozu kontilit č. 2.

22. 6. 1999

Byl slavnostně zahájen provoz trati P1500

1. 8. 1999

Odlitím první tavby bylo uvedeno do provozu kontilit č. 3.

21. 12. 1999

Na Ocelárně byl odlit poslední ingot. Od té doby se veškerá surová ocel odlévá pouze technologií plynulého odlévání

Květen 2001

Ukončena výroba na pásové trati P800

Prosinec 2002

Ukončena výroba na pásové trati P250

11. 4. 2003

Novou Huť kupuje v rámci privatizace ocelářská společnost ISPAT, v jejímž čele stojí Lakshmi Mittal. Vzniká tak společnost ISPAT Nová Huť a. s.

28. 2. 2005

Název společnosti se změnil na Mittal Steel Ostrava a. s.

2003-2010

Společnost investovala do ochrany životního prostředí 2,6 miliardy Kč

1. 8. 2007

Na základě fúze dvou největších ocelářských firem světa Arceloru a společnosti Mittal Steel se název ostravské huti změnil na ArcelorMittal Ostrava

11. 11. 2008

Byla sfoukána vysoká pec č. 1

21. 10. 2011

Slavnostní spuštění odprášení aglomerace Sever v hodnotě jedné miliardy korun

2012

Odsíření Koksovny za více než 200 milionů korun

2013

Odprášení vápenných cest na Ocelárně tkaninovými filtry

2013

Zahájena ekologizace Aglomerace, Vysokých pecí a Koksovny za 2 miliardy korun

2013

Zahájena denitrifikace kotlů na Energetice za 1 miliardu korun

2016

Uveden do provozu nový fluidní kotel K14 za 1,5 miliardy korun

1. července 2019

Skupina GFG Alliance se stala novým vlastníkem huti. Ta od té chvíle nese název LIBERTY Ostrava

2020

Skupina GFG Alliance dokončila strategickou analýzu a rozhodla, že do roku 2030 bude do transformace huti investovat cca 20 miliard korun.

2021

Rozšíření výroby závitových tyčí za více než 76 milionů korun



Montáž stropnic blokovny (30. 11. 1951)



Pohled na rudný most (1952)



Tesařské práce na stavbě (24. 9. 1951)

Jak se měnily názvy společnosti

Od 31. 12. 1951

Nová huť
Klementa Gottwalda,
národní podnik



1952-1989

Od 1. 4. 1990

Nová huť, státní podnik



NOVÁ HUŤ

1992-2002

Od 22. 1. 1992

Nová huť a. s.



NOVÁ HUŤ

Od 11. 4. 2003

ISPAT Nová huť a. s.



ISPAT NOVÁ HUŤ A.S.

2003-2004

Od 28. 2. 2005

Mittal Steel Ostrava a. s.

MITTAL

2005-2006

Od 1. 8. 2007

ArcelorMittal Ostrava a. s.



ArcelorMittal

2007-2019

Od 1. 7. 2019

Liberty Ostrava a. s.



LIBERTY

2019 - současnost

Řadu profesí na provozech zast



Strojírenský závod (1961)



Doprava - kolektiv Brigády socialistické práce pí Burešové (1962)



Údržba - kolektiv soutěžící o titul BSP v navijárně (1961)



Strážní na ředitelství (1961)



Ženy řídí zavážku na vysokých pecích - Anna Novotná při práci (1. 3. 1957)



Kolektiv silniční údržby (1960)



Energetika - BSP vodního hospodářství na Válcovnách (1961)



Energetika - BSP čistící stanice ve Vratimově (1961)

ávaly také ženy



Zelenina z vlastních skleníků v NH (jaro 1963)



Pracovnice Hasičského záchranného sboru (1967)



Technická kontrola osobních autokol (1967)



Brigádnice vykládají materiál z vagónů (1951)



BSP Válcoven (1960)



Energetika - BSP čistící stanice ve Vratimově (1961)



Předání putovní standarty nejlepší brigádě (1951)



Nově vyškolená lokomotivářka (1951)

Výstavba bytů pro zaměstnance Nové huti

Zpočátku se stavěly domy pro hromadné ubytování. Jako první bylo zkraje padesátých let postaveno jedenáct několikapodlažních domů v Ostravě – Zábřehu. Ubytovací „buňky“ v těchto domech se skládaly ze dvou místností se sociálním zařízením a kuchyňským koutem. Bydleli v nich 4 pracovníci, ale postupně jejich počet klesal.

V prvním období samostatnosti získal podnik některé byty od Vítkovických železáren. Dále byli zaměstnanci ubytováni na sídlišti v Ostravě-Zábřehu, kde připadla asi polovina veškerých nových bytů NHKG. Další byty pro NHKG se stavěly v Ostravě-Porubě, která se stala v dalších letech jejím hlavním ubytovacím centrem. V roce 1962 mělo NHKG v Ostravě k dispozici celkem 5404 bytů, z toho více než dva tisíce se nacházely právě v Ostravě-Porubě.

K 31. prosinci 1975 měla huť přidělené byty, disponovala vlastními podnikovými i družstevními byty a poskytovala také stabilizační půjčky pro zhruba 11 300 zaměstnanců, tedy téměř pro polovinu veškerého osazenstva.



Staveniště v Zábřehu (31. 10. 1959)



Kolaudace-bytová výstavba v Mariánských Horách (1960)



Výstavba nové Poruby (1953)

Hotel Kovák byl postaven při modernizaci Nové huti

Když bylo v 70. letech rozhodnuto realizovat modernizaci koksovy, všeobecné válcovny a kyslíkárny, bylo nutno zabezpečit další ubytování zejména pro pracovníky dodavatelských montážních firem.

Kromě výstavby provizorních ubytovacích objektů v oblasti Vratimovská - Rudná byl také postaven hotelový dům před podnikovým ředitelstvím – hotel Kovák.



Výstavba Kováku (1979)



Podniková rekreace



Rekreační středisko Čeladná (1960)



Rekreační středisko Zlaté Hory (1991)



Pionýrský tábor Čeladná (1962)



Rodinná rekreace v Liblicích (1960)

První rekreační středisko NHKG vzniklo v roce 1952 v Litultovicích. Objekt, určený k zaměstnanecké rekreaci, byl ovšem značně zchátralý a zanedbaný, proto bylo potřeba ihned provést nutné opravy. Po adaptaci bylo možné využívat kapacitu 80 lůžek, ale ještě v padesátých letech přešel tento rekreační objekt do správy jiného uživatele.

Mezitím bylo rozhodnuto vybudovat nové rekreační středisko v Lublicích, ležících v Oderských vrších v blízkosti Kružberské přehrady. K původně malému objektu přibyla v roce 1957 třípatrová budova. Díky dalším úpravám okolí a vybudování koupaliště (v roce 1963) dosáhlo toto rekreační středisko s kapacitou 150 lůžek na svou dobu poměrně vysokého standardu.

V roce 1954 byl zakoupen v Čeladné soukromý pozemek, na kterém bylo (částečně také svépomocí zaměstnanců) zřízeno další rekreační středisko – Čeladná-Sruby. Toto středisko mělo k dispozici 102 lůžka, ke kterým později přibyla dalších šedesát míst v deseti nových srubech.

V roce 1957 získala Nová huť v Čeladné další rekreační středisko, tehdy označované jako Čeladná-Pionýr. Bylo zakoupeno od Dolu Zárubek a původně bylo určeno výhradně pro letní dětskou rekreaci. Později se toto středisko, ležící na úpatí Malé Stolové, začalo využívat i mimo sezónu, např. pro různá školení. Děti zaměstnanců zde v letních měsících bydlely i ve stanech.

Kromě těchto velkých středisek byly zaměstnancům k dispozici rekreační pobyty v Bušínově, v Hustopečích na Vranovské přehradě, v Dolní Lomné, ve středisku Hájenská v Krásné a od roku 1966 dokonce v Bulharsku, ve vlastním kempu. Pro děti zaměstnanců byly připraveny tábory ve vlastních objektech, např. ve Zlatých Horách, v Karlově Pláni aj.

Jídlo bylo za drobný příplatek i s obsluhou

V roce 1952 fungovaly na Lešetínské ulici dvě kuchyně. Na území NHKG bylo v té době 6 jídelen, 13 závodních prodejen a prodejních stánek a 17 prodejen Pramen. Se zvyšujícím se počtem zaměstnanců vyvstala potřeba vybudovat novou kuchyni a jídelnu v centru podniku. Jejich otevření 1. srpna 1953 přineslo zásadní obrát v kultuře stravování. Za obsluhu u stolů, která byla zajišťována v tzv. velké jídelně (Hloubková), se připlatek 10 haléřů. Na jídelním lístku bylo možné nalézt čtyři až pět jídel.

V jídelně na Lešetínské se dlouho nedařilo zvýšit kvalitu poskytovaných služeb. Zde se uplatnil zajímavý experiment. Strávníci spolu s obědem obdrželi lístečky dvou barev. Podle spokojenosti s nabízeným jídlem a kulturou stolování vhazovali do speciální urny lístečky žluté (nespokojenost), nebo červené (bez výhrad). Každý den se zjišťovala převažující barva.



Speciální číslo firemního časopisu k 70. výročí

TIRÁŽ: Firemní měsíčník – prosinec 2021 | **Časopis společnosti LIBERTY Ostrava a jejích dceřiných společností** | **Vydavatel:** LIBERTY Ostrava | **Vedoucí redaktor:** Ivo Štěrba | **Fotografie:** Akreditovaný archiv LIBERTY Ostrava | **Titulní strana:** Zimní rekreace v RS Čeladná (1960) | **Texty:** Akreditovaný archiv LIBERTY Ostrava, Dějiny NHKG, firemní časopisy, Historie dopravního závodu NHKG, Rudé právo | **Adresa redakce:** Vratimovská ulice 689/117, Ostrava-Kunčice, PSČ 719 00 | **Kontakty:** 595 682 787, e-mail: redakce.ostrava@libertysteelgroup.com | **Tisk:** CZECH PRINT CENTER a.s. | **Uzávěrka příštího čísla:** 14. 01. 2022 | **Příští číslo vyjde:** 28. 01. 2022